

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 5Tdo/38/2021  
Identifikačné číslo spisu: 3617010094  
Dátum vydania rozhodnutia: 05.08.2021  
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:3617010094.1

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného Mgr. J. H. pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 5. augusta 2021 v Bratislave dovolanie obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 5. septembra 2018, sp. zn. 3 To/16/2018, a takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného Mgr. J. H. sa odmieta.

### Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 2T/36/2017, zo 16. októbra 2017, bol obvinený Mgr. J. H. uznaný za vinného zo spáchania prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti I. stupňového rozsudku.

Okresný súd Partizánske za to obvineného Mgr. J. H. odsúdil podľa § 216 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu obvinený ako aj prokurátor podali odvolanie - obvinený čo do výroku o vine a treste, a prokurátor do výroku o treste v neprospech obvineného.

Krajský súd v Trenčíne dňa 5. septembra 2018, sp. zn. 3 To/16/2018, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol odvolanie prokurátora aj obvineného Mgr. J. H.

Dňa 4. februára 2021 bolo okresnému súdu doručené dovolanie obvineného prostredníctvom jeho obhajcu Mgr. Petra Hudeca.

V podanom dovolaní obvinený uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1, písm. i) Tr. por. a uviedol, že

od začiatku trestného stíhania popiera spáchanie skutku, za ktorý bol odsúdený.

Poukázal na to, že skutkový stav veci nebol správne a úplne zistený, čo malo zásadný vplyv na nesprávne právne posúdenie skutku, preto považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu za nezákonné a nespravodlivé. Nebolo preukázané, že mal vedomosť o tom, že používa cudzie vozidlo neoprávnené, nebolo preukázané akým spôsobom sa mal cudzieho motorového vozidla zmocniť.

Poukázal aj na nepreukázané zavinenie k žalovanému skutku - subjektívnu stránku uvedenej skutkovej podstaty.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd rozsudkom vyslovil porušenie zákona v celom rozsahu, zrušil dovolaním napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne ako aj rozsudok Okresného súdu Partizánske a prikázal tomuto súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa dňa 5. marca 2021 (č. l. 742) vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske tak, že ho navrhol podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložený na rozhodnutie 18. mája 2021.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

S námietkami uvedenými v dovolaní sa už okresný aj krajský súd náležite vysporiadal a dovolací súd v podrobnostiach odkazuje na ich odôvodnenia, ktoré pokladá za správne a v súlade so zákonom, pričom

je viazaný ustáleným skutkovým stavom, na ktorom sa ustálil okresný a krajský súd v danej veci obvineného.

Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Je nesporné, že obvinený neoprávnene dané vozidlo používal až do spôsobenia nehody, bez súhlasu jeho vlastníka - Ministerstva vnútra SR, ako aj jeho držiteľa - Okresného úradu v Nitre. Svedok F. L. (priateľ matky obvineného) si vozidlo vyžiadal od zamestnávateľa (OÚ Nitra) s tým, že potrebuje vykonať opravu, čo sa preukázalo ako fikcia, vozidlo poskytol obvinenému, ktorý ho ďalej užíval, bez prítomnosti svedka, hliadke zasahujúcej pri nehode tvrdiac, že jeho užívateľkou je jeho priateľka, ktorá vo vozidle bola, čo bolo tiež klamlivé tvrdenie.

Pokiaľ ide potom konkrétne o posudzované dovolanie, tak s tu uvedenými právnymi úvahami obvineného ohľadom nepreukázanému zavineniu, treba poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. marca 2010, sp. zn. 3Tdo 5/2010, uverejneného, ktoré sa síce týkajú psychiky páchatela, ale prejavujú sa navonok v spáchanom skutku a dokazujú sa rovnako ako objektívne znaky trestného činu (konanie - následok - príčinný vzťah). Namietanie ich nezistenia alebo nesprávneho či neúplného zistenia v dôsledku nesprávneho vyhodnotenia vykonaného dokazovania v dovolaní predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nepripúšťa.

Vychádzajúc z týchto úvah je zrejmé, že obvinený v podanom dovolaní vznáša námietky rýdzo skutkového charakteru (keď nesúhlasí so spôsobom jeho hodnotenia), a preto s ohľadom na znenie § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. časť za bodkočiarkou sa nimi dovolací súd zaoberať nemohol, nakoľko právna kvalifikácia zodpovedala zistenému skutkovému stavu.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1, písm. i) Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného Mgr. J. H. podľa § 382 písm. c) Tr. por. jednomyselne odmietol.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.